

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

betydningsfulde Varer som tørrede Frugter, Te, Brudris og Rismel blev sat paa Frilisten i Juni Maaned i Aar.

For en vigtig Vare som Korn's Vedkommende er Forholdet som bekendt det, at der for Korn af Hensyn til det danske Landbrug er gennemført et Indførselsforbud, et Forbud, som Landbrugsraadet under Krisesituationen ikke ønskede hævet, idet man henviste til, at den gode danske Høst sikrede Landets Forsyninger med Korn ca. 1 Aar frem i Tiden.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Landets Forsyning med alle disse i en Krisesituation meget vigtige Varer, der, som jeg før nævnte, dækker omtrent 40 pCt. af vor samlede Import, var Forholdet altsaa det, at Erhvervene ganske frit kunde tage alle de Lagre hjem, man fandt nødvendigt og ønskeligt. Det havde været særdeles interessant, om man gennem en Lageropgørelse, foretaget i Slutningen af September Maaned i Aar, havde kunnet konstatere, hvorledes Lagrene laa for disse Varer. Jeg tror ikke, at det, hvis en saadan Lageropgørelse var blevet foretaget — jeg kan i denne Forbindelse sige, at den med meget kort Varsel vilde være blevet foretaget, hvis Krisen ikke var drevet over —, vilde have vist sig, at der for Frilistevarene i større Omfang end for de bundne Varers Vedkommende med Henblik paa vanskelige Forsyningsforhold var taget Varer hjem paa Lager, og naar jeg ikke tror dette, skyldes det, at de tørre Tal viser, at der for en Række betydningsfulde bundne Varers Vedkommende i September Maaned i Aar laa ubrugte Attester i stort Omfang, formodentlig paa Grund af de førnævnte Priser paa Verdensmarkederne, hvilke Priser sikkert har gjort Importørerne betænkelige ved i større Omfang at disponere for Fremtiden.

Inden jeg forlader Friliste-Spørgsmaalet, vil jeg gerne endnu en Gang slaa fast, at hvad man fra Regeringens Side med den gældende Lovgivning in mente med Henblik paa Landets Forsyninger paa dette Punkt kan gøre, er, saa vidt vor Økonomi tillader det, at føre Varer paa Friliste i det Omfang, det ikke i overvejende Grad skader vor Landbrugseksports Afsætningsmuligheder og vor hjemlige Industri, og dette har man netop fra Regeringens Side gjort. Hvad man dernæst kan gøre, er, som jeg ogsaa kort berørte før, at drage Omsorg for, at der udfærdiges saa rigeligt af Valutaattester, som de to nævnte Hensyn tillader. Ogsaa dette er gjort. Jeg fremhævede før — jeg vil gerne gentage det her —, at der ikke i noget Aar

under Valutalovgivningningen er udfærdiget saa mange Valutaattester som i det urolige Aar 1938. Jeg vil gerne give nogle Eksempler herpaa, idet jeg nævner det Beløb, for hvilket der for en Række Varers Vedkommende er givet Valutaattester i 1936, i 1937 og i den forløbne Del af 1938. Jeg nævner Aarene i den lige anførte Rækkefølge. I 1936 blev der givet for ca. 20 164 000 Kr. Bevillinger til Raatobak, i 1937 blev der givet for 19 770 000 Kr. Bevillinger og i den forløbne Del af 1938 for ca. 22 700 000 Kr. For Solarolie laa Tallene saaledes: 17 052 000 Kr., 23 953 000 Kr. og ca. 28 200 000 Kr. Benzin: 32 308 000 Kr., 39 049 000 Kr. og 40 842 000 Kr. Gødning og Gødningsstoffer: 34 384 000 Kr., 34 563 000 Kr. og 43 342 000 Kr. Medicinalvarer: 2 120 000 Kr., 2 220 000 Kr., 2 553 000 Kr. Kemisk-tekniske Artikler: 9 864 000 Kr., 10 649 000 Kr. og 10 999 000 Kr. Saaledes kunde jeg blive ved. For en Del Varers Vedkommende, f. Eks. Koks og Cinders, gælder det, at Valutaattesttildelingen er væsentlig større end i 1936, men at Lagrene har været saa store, at der ikke har været Grund til at udfærdige helt saa mange Bevillinger som i 1937. For en Vare som Kaffe er Forholdet det, at Valutaattesttildelingen er omtrent den samme som i 1937, nemlig ca. 24 Mill. Kr., uanset at Kaffepriserne er sunket væsentligt, saaledes at Valutaattestudstedelsen tillader en væsentlig større Import end tidligere. For Kaffens Vedkommende er der i øvrigt i vidt Omfang for adskillige Maaneder siden givet Importørerne Adgang til at disponere paa langt Sigt, for første Halvjaar af 1939. At Bevillingerne har været rigelige, fremgaar af, at der, som jeg lige nævnte, var et meget stort Antal Restbevillinger, saa mange, at de dækkede vort Forbrug for adskillige Varers Vedkommende for et halvt Aar. Eksempelvis kan jeg nævne, at Halvdelen af de i sidste Periode udfærdigede Bevillinger for Kaffe var ubenyttede pr. 1. Oktober 1938, og at over tre Fjerdedele af Bevillingerne for Raatobak var ubenyttede, det samme gælder Silke- og Kunstsilkegarn; endvidere skal jeg nævne, at over Halvdelen af Bevillingerne til Solarolie var ubenyttede, at over Halvdelen af Bevillingerne til Benzin var ubenyttede, at omtrent alle Bevillingerne til Chilesalpeter var ubenyttede, at ca. tre Fjerdedele af Bevillingerne til Gødning og Foderstoffer var ubenyttede, at mere end de i sidste Periode udstedte Bevillinger til Medicinalvarer var ubenyttede, at ca. hele sidste Periodes Bevillinger til Jernbjælker var ubenyttede, og saa fremdeles. Naar jeg før nævnte Benzin,